

РЕШЕНИЕ

№ 7240

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8850** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 30758 от 09.09.2021г. по описа на Административен съд - София град и вх. № 21043009 от 09.08.2021г. по описа на Софийски районен съд, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. Р., [улица], представлявано от управителя В. Т., чрез адв. М. Ш., срещу решение от 16.07.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 2-и състав, постановено по НАХД № 16098/2020г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 488490-F498925/08.01.2020г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности”-С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на касатора на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000 лева за неизпълнение на правно задължение по чл. 7, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18) във вр. с чл. 118, ал.4 от ЗДДС.

В касационната жалба са развити подробни съображения за неправилност на

постановеното решение, поради постановяването му при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Моли жалбата да бъде уважена като основателна и да бъде постановено решение, с което НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, противоречащо на целите на закона. Претендира присъждане на разноски пред двете инстанции. В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв.Ш., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки, както и списък на разноски, за които претендира.

Ответникът – Централно управление на НАП, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнoleгитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че [фирма] е търговец, регистриран в Търговския регистър, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., кв. Р., [улица]. Управител на дружеството е В. Т. Т.. Дейността на същото е свързана с продажба и експлоатация на машини, извършване на вътрешно и външнотърговска дейност. За нуждите на упражняваната търговска дейност дружеството стопанисвало „търговски обект“ по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС – „автомат на самообслужване“ за студени напитки и храни, с електрическо захранване - модел (тип) „В. V. 850“, находящ се на етаж първи в сградата на Патентното ведомство на Република България и Български институт по метрология, с адрес: [населено място], [улица].

На 05.07.2019г., инспектори по приходите в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП – С. – свидетелите Е. В. П. и Ц. М. Ц., извършили проверка на място на горепосочения обект. За нуждите на контролната дейност, свидетелят П. осъществила контролна покупка от автомата на самообслужване на 1бр. минерална натурална вода „М. S.“, на стойност 0,80лв., заплатена в брой с монета от 1,00лв. Установила, че на дисплея на машината не се визуализира фискален бон, регистриращ продажбата на артикул. При тези обстоятелства, след внимателен преглед на автомата, контролните органи констатирани, че в него липсва монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол серия АА № 0045053 от 05.07.2019г., в който са описани и съответни документи (съставени и иззети при проверката). В същия е вписана изрична покана, управителят или упълномощено от него лице да се яви на 09.07.2019г., в 08:30ч., в сградата на ЦУ на НАП, ГД „Фискален контрол“, за съставяне на АУАН.

На 10.07.2019г. управителят на дружеството-обект на проверка – В. Т., се явила в сградата на ЦУ на НАП-С.. Същата депозирала писмени обяснения пред контролния

орган, в които заявила, че провереният автомат е доставен в обекта на 01.07.2019г. и въведен в експлоатация на 02.07.2019г. Като причина за отсъствието на монтирано фискално устройство, което да регистрира и отчита реализираните продажби, е посочена забава от страна на доставчика. Акцентирала обаче, че такова е монтирано и въведено в експлоатация на 05.07.2019г.

При така установените факти, свидетелят П. преценила, че е извършено административно нарушение от [фирма], поради което на 10.07.2019г. съставила акт за неговото установяване – АУАН № F498925/10.07.2019г. Същият е изготвен в присъствието на свидетелите А. К. Т. и А. В. Г. и на управителя на дружеството – В. Т. Т.. В него са описани фактологията на нарушението и неговата правна квалификация – нарушение на нормата на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на Министерството на финансите. Актът е подписан от актосъставителя и свидетелите по него, като е връчен на управителя на дружеството на същата дата. В съответната графа от бланката на АУАН законният представител на [фирма] не е вписал възражения. Такива не са постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на посочения АУАН, на 08.01.2020г., е издадено и атакуваното НП № 488490 – F498925/08.01.2020г., от Л. П. Х. – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП – [населено място], с което на основание чл.185, ал. 2 от ЗДДС на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 (три хиляди) лева, за нарушение на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Препис от санкционния акт е връчен на пълномощник на [фирма] на 10.11.2020г., видно от приложената по делото разписка за доставяне. Жалбата срещу него е депозирана на 16.11.2020г., в рамките на преклузивния срок, чрез наказващия орган.

От правна страна съдът приел, че АУАН е съставен, респективно НП е издадено от компетентни органи в съответните срокове. Съобразени са и императивните процесуални правила при издаването им по отношение на тяхната форма и задължителни реквизити, налице било и пълно съвпадение между приетите за установени от органа фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Съдът е установил, че датата на нарушението е правилно установена, спазен бил и материалния закон. Изложил е подробни мотиви по отношение на възраженията на санкционираното лице, в частност и по аргументите му с оглед приложение на чл.185, ал.2 от ЗДДС, а не чл.185, ал.1 от ЗДДС. Посочил е аргументи и за неприложимост на чл.28 от ЗАНН. С тези изводи и мотиви съставът на СРС е потвърдил НП.

Настоящата инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд относно определянето на санкционната норма и наложеното наказание. В случая касаторът е санкциониран за това, че е въвел в експлоатация автомат за самообслужване ФУВАС при липса на монтирано в него фискално устройство за отчитане на извършените продажби. При това положение правилно и законосъобразно съдът е приел, че на нарушителя е наложено административно наказание за неизпълнение на изискването на чл. 7, ал.2 във връзка с чл. 3, ал. 8 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на МФ. Що се касае до второто изречение на чл. 185, ал.2 от ЗДДС, че се прилага санкцията по чл. 185, ал.1 от ЗДДС, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, същото се прилага само ако наказаното лице по безспорен начин е доказало, че надлежно е декларирало постъпленията от продажбите с автомата за самообслужване. Такива доказателства не са ангажирани от страна на касатора, за да се приеме, че може да се

наложи наказанието по ал. 1 на санкционната норма. Нещо повече, от материалите по делото, безспорно е доказано, че към датата на проверката [фирма] няма регистрирано фискално устройство, което да отчита приходите от автоматата за самообслужване.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, поради което не намира за необходимо да ги преповтаря.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, IV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 16.07.2021г., постановено по НАХД № 16098/2020г. по описа на Софийския районен съд, НО, 2 състав

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: